

Auschwitz: a legemlékezetesebb volt számomra az, hogy mennyi magyar halt meg Auschwitzban. Ha jól emlékszem minden 3. ember, aki ott meghalt, magyar volt. Ami viszont a legborzasztóbb az az, amit az idegenvezetőnk mesélt. Igaz, hogy a történet szereplői nem magyarok voltak, mégis számomra nagyon megindító. A történet egy zsidó néniről szólt, aki egyszer ellátogatott Auschwitzba, ahol a felsorolt nevek között megtalálta rokonainak a nevét és megmutatta a mozgássérült fiának, aki valószínűleg azért lehetett mozgássérült, mert a nénivel is kísérleteztek Auschwitzban. Valamint még az is nagyon megrázó volt mikor egy fiatal nőről egy előtte-utána képet állítottak ki. Rettenetes, amit akkor műveltek. Levágták a hajukat, olyan vékonyak voltak szegények, hogy a saját lábukon nem bírtak megállni. Borzasztó az egész.

Birkenau: A legborzasztóbb itt talán az volt, mikor benézünk egy olyan barakkba, ahol a foglyok az intim dolgukat végezték. Kb 100 latrina volt szorosan egymás mellett, és az alapján, amit az idegenvezetőnk mondott, nagyon rossz, sőt rettentő körülmények között éltek. Mindenkinek futva kellett közlekedni, nem sétálhattak, és csak fél percet kaptak arra, hogy elvégezzék a dolgukat, megmosakodjanak. Fél perc alatt semmit nem lehet elvégezni! Itt is hallottunk egy történetet, ami szintén megragadt az emlékezetemben. Egy lányról szólt, aki az édesanyjával került Birkenaubába. Az anyját rögtön vitték a gázkamrába, de a lányt a másik irányba terelték. A lány az anyjával akart menni. A katonák nem is nagyon tiltakoztak ellene, viszont egy lengyel nő pofon vágta és visszaküldte a sorba, hogy maradjon ott. A lány azt mondta, hogy nem látta a nő szemében azt a gyűlöletet, amit a többi katona szemében, inkább sajnálatot. A lány akkor nagyon haragudott a nőre, de ma már rájött, hogy csak jót tett vele, mert túlélte a tábor szörnyűségeit. Akkor még nem is sejtette, hogy ez a nő lesz a megmentője.